

St Martinusparochie

De Augustinuskerk gaat weer open

In september 2016 moest de Augustinuskerk van de ene op de andere dag worden gesloten. Stukken van het plafond lieten los en dat maakte de kerkruijnte onveilig. Het gebeurde *nota bene* vlak na de restauratie van de buitenkant van de kerk. De gemeenschap had zich verheugd op het vieren van de liturgie, nu zonder lawaai en getimmer. Maar haar vreugde zou van korte duur zijn.

De vaste kerkgangers zagen zich genoodzaakt naar een andere kerk uit te zien. Dat gaf aanvankelijk verwarring en onwennigheid. Om eens per week als kerngemeenschap liturgisch samen te komen, stelden de Zusters Augustinessen hun kapel op zaterdag beschikbaar. Toen de covid-epidemie woedde, werd de situatie in de kleine kapelruimte gevaarlijk i.v.m. de kans op besmetting. Toen bood Pastoor Boogers de Aloysiuskerk als kerkruijnte aan.

Zo mocht de Augustinusgemeenschap 'in ballingschap' jarenlang op zaterdag van 12.00 tot 14.00 uur gebruik maken van de gastvrije Aloysiuskerk, zowel om de eucharistie te vieren, alsook om elkaar te ontmoeten. Iedere week gebeurde dat in een der belendende zalen. Eens per maand kwam men daarna nog bijeen in de Antoniuskappel om naar een conferentie of lezing te luisteren, of om mee te zingen tijdens een sessie van geestelijke muziek. Deze sessies werden zorgvuldig voorbereid en muzikaal verzorgd door Caspar Becx en Arnoud Heerings. Zij nodigden ook gastmusici uit.

Die bijzondere periode van meer dan zeven jaren zal op 3 december ten einde lopen. Op de Eerste Zondag van de Advent zal de Augustinuskerk weer open gaan om er de liturgie te mogen vieren. Met dit vreugdevolle vooruitzicht past het om hier een woord van dank uit te spreken jegens de Zusters Augustinessen en jegens de gemeenschap van de Aloysiuskerk die ons zolang van harte gastvrijheid hebben verleend.

Die dank geldt tevens al degenen die de liturgie en de mogelijkheid van het samenkomen hebben behartigd: de kosters en de lectoren, de organist/dirigent Paul van der Woude, de cantores en Cantemus Domino.

Dank geldt ook hen die achter de schermen veel werk hebben verzet: de locatieraad, Martien die de liturgieblaadjes afdruckte en verspreidde; en ongetwijfeld vergeet ik nog anderen te noemen. Zij allen hebben in hun meeleven en sympathie getoond hoe stimulerend het is om elkaar niet los te laten maar om zich moeite te geven in de vrede van de Heer bijeen te blijven.

p. Martijn Schrama o.s.a.